

**SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII**

10 iulie 2023

mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești (sediul Central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

Judecătorul

Grefieri

Ion Dadu

Dan Vîrlan, Alexandrina Popa

Carolina Tintă

Cu participarea :

Acuzatorului de stat

Apărătorilor

Grigore Niculiță

Dragoș Bogatu

a judecat în ședință publică cauza penală de învinuirea lui,-

Panuș Dmitri *****, născut la *****, originar din s. *****, rn. *****, cu domiciliul în mun. Chișinău str. *****, *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, *****, militar, studii *****, *****, ***** minori la întreținere, angajata în calitate de inspector inferior de patrulare al batalionului nr.3 INP, anterior nejudecat,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal.

Cauza penală a fost repartizată prin intermediul PIGD la 02 iulie 2021.

Examinarea cauzei a început la 16 iulie 2021 și s-a finalizat la 10 iulie 2023.

Procedura de citare, a fost legal executată.

Cauza a fost examinată în procedură generală.

*Acuzatorul de stat, în persoana procurorului Niculiță Grigore a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Panuș Dmitri ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal, urmînd în temeiul art.60 Cod penal a fi eliberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.*

În temeiul art.106 Cod de procedură penală, a confisca de la Panuș Dmitri în folosul statului contravaloarea sumei de 2100 lei acceptate și primite de la Șpac Alexandru.

*Apărătorul inculpatului Panuș Dmitri ***** , avocatul Bogatu Dragoș, a pledat pentru achitarea lui Panuș Dmitri ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324*

alin. (4) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor infacționale.

Asupra materialelor din dosar și a probelor cercetate în ședință, instanța de judecată,

a constatat:

Potrivit actului de învinuire, **Panuș Dmitri ******* este învinuit de faptul că, deținând în baza ordinului nr.***** din 17 mai 2013, al șefului Inspectoratului de Poliție, funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al Plutonului Hîncești-Cimișlia-Leova al Batalionului nr.3 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a INP al IGP, în grad special – plutonier de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statutului de drept,

ignorând prevederile art.22 alin.(1) lit.lit.a), b), d), f), g) din *Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008*, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

contrar prevederilor art.art.19 lit.d), e) 20 lit.b), d), 26 alin.(1) lit.a) ale *Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului*, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, să defăsoare activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn;

contrar pct.15 lit.lit. i) și j) din *Codul de etică și deontologie al polițistului* aprobat prin *Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006*, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție;

a pretins, acceptat și primit de la Șpac Alexandru mijloace bănești ce nu i se cuvin în următoarele împrejurări:

La 24 octombrie 2016, Panuș Dmitri ***** fiind membru al echipajului de patrulare MAI 9748, aproximativ la ora:10:10 min., fiind repartizat conform graficului de serviciu pe ruta Hîncești-Cimișlia-Leova, aflându-se în serviciu, la intrarea în orașul Hîncești, pe str.Chișinăului, în apropiere de gara auto Hîncești, stopând mijlocul de transport de model „*****cu numărul de înmatriculare *****”, condus de Șpac Alexandru

*****a.n.*****, acționând cu intenție directă, a acceptat și primit de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 1100 lei, pentru a îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere.

În continuare, în scopul de a mai primi mijloace bănești ce nu i se cuvin, Panuș Dmitri *****, acționând cu intenție directă, prin gesturi, i-a dat de înțelese lui Șpac Alexandru că suma de 1000 lei este insuficientă și este necesar de a suplini suma propusă, a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model *****cu numărul de înmatriculare ***** Șpac Alexandru, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere.

În total, Panuș Dmitri ***** a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model *****cu numărul de înmatriculare C HC 66, Șpac Alexandru, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2100 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale prevăzute de legislației.

Astfel, Panuș Dmitri ***** este acuzat de faptul săvârșirii infracțiunii de *corupere pasivă, manifestată prin acceptare, primire personal, de către o persoană publică bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, infracțiune prevăzută la art.324 alin.(4) Cod penal.*

Fiind audiat în ședință de judecată, inculpatul **Panuș Dmitri ******* a comunicat instanței că, la 24.10.2016, activa în calitate de subofițer superior în cadrul INP al IGP, batalionul nr.3 Hîncești-Cimișlia-Leova, iar în acel moment se afla pe teritoriul rn.Hîncești, în preajma Judecătoriei Hîncești, str.Chișinăului cu autospeciala MAI și colegul său Zgalvoc Iurie.

În jurul orelor 10:00, se afla la volanul autopatrului, care era stopată și ducea o convorbire telefonică, când într-un moment colegul său Zgalvoc Iurie se afla la spatele mijlocului de transport. Atunci Zgalvoc Iurie ar fi stopat un mijloc de transport de model ***** de culoare albă, a deschis portiera autospeciala, i-a pus actele repede și i-a comunicat că șoferul nu găsește permisul de conducere, apoi la fel repezit a mers spre alt mijloc de transport pe care l-a stopat.

La scurt timp, de mijlocul de transport de serviciu, s-a apropiat șoferul automobilului de model ”*****”, care s-a dovedit a fi Șpac Alexandru, iar în urma discuției cu acesta, i-a comunicat că a fost găsit permisul de conducere, l-a prezentat, iar el i-a urat o zi bună și l-a lăsat să plece, apoi a mers la Judecătoria Hîncești, deoarece avea o ședință de judecată.

Indică martorul că, careva încălcări, precum ar fi convorbiri telefonice sau că plăcuța de înmatriculare nu este plasată corespunzător, colegul de serviciu Zglavoc Iurie nu i-a comunicat despre asta.

La întrebările apărării, inculpatul a menționat că, din cele comunicate de către colegul său, șoferul nu găsea permisul de conducere, dar apoi când s-a prezentat l-ar fi găsit. Nu au fost careva vorbe despre faptul consumului de alcool și nici nu a fost o careva bănuială, la fel despre careva sume bănești cu Șpac Alexandru nu au fost discuții.

În acel moment, Șpac Alexandru nu a fost *****testării alcooscopice, deoarece nu era bănuit de consumul de alcool și careva suspiciuni nu au apărut. Acesta avea un comportament adecvat, un comportament normal și nu este indicat nicăieri că contravenientul/persoana stopată nu are dreptul să se urce în autospeciala de serviciu.

La întrebările acuzării a relatat despre faptul că, la scurt timp după ce colegul său i-a prezentat actele, în jur de 2/3 minute s-a apropiat și șoferul cu permisul de conducere, iar când Șpac Alexandru a plecat, Zglavoc Iurie întocmea un proces-verbal pe portbagajul automobilului, iar el a plecat într-o ședință de judecată la Judecătoria Hîncești, iar după aceasta au plecat spre Cimișlia și careva discuții despre Șpac Alexandru cu colegul său nu au fost.

În ziua respectivă, careva încălcări similare, cum ar fi conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere a fost întocmit în privința unei persoane. La fel, indică inculpatul că, aparatul Drager în acea zi se afla în portbagajul automobilului, acesta fiind într-o cutie neagră din plastic, dar nu cum a comunicat Șpac Alexandru ca fiind de culoare metalică-sură.

Susține că, a fotografiat în acea zi permisul de conducere al lui Șpac Alexandru din motiv că, încercând să-l verifice prin programa ”E-Data*****aceasta ar fi dat eroare, iar mai apoi cu gândul să verifice după ce va lucra. În acel an le-a fost înmânate telefoane mobile și careva ordine să fotografieze permisele de conducere nu au fost, însă au fost să fie verificate prin intermediul ”E-Data”. Nu cunoaște dacă legea permite ca permisele de conducere a șoferilor să fie fotografiate sau nu și să fie păstrate.

A fost pozat pentru a verifica dacă șoferul are careva puncte de penalizare, deoarece baza ”E-Data*****în acel moment nu lucra și cu gândul pentru a verifica mai târziu, dar nu am mai verificat că s-a deplasat la judecată.

Acuzatorul de stat în susținerea acuzării adusă inculpatului Panuș Dmitri ** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod Penal, a prezentat spre examinare următoarele mijloace de probă și procedee probatorii admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:***

- declarațiile martorului **Zglavoc Iurie** care a comunicat instanței că, activează în calitate de colaborator al poliției, în cadrul INSP al IGP, iar în anul 2016 era coleg cu

Panuș Dmitri, în ziua dată se aflau pentru menținerea ordinii publice pe teritoriul raionului Cimișșia, însă domnul Panuș la ora:10:00/11:00 avea o ședință de judecată la Judecătoria Hîncești, iar apoi au plecat la Cimișlia.

Indică că, înainte de ședința de judecată, se aflau pe str.Chișinăului din mun.Hîncești și a stopat un mijloc de transport de model ”*****care avea numărul de înmatriculare amplasat necorespunzător, se afla amplasat pe parbrizul autoturismului. Fiind stopat, i-a spus să prezinte actele, dar permisul de conducere îl căuta în mașină, nu i-a fost prezentat atunci. A luat actele care i-au fost prezentate, le-a pus pe bancheta autospecială de serviciu și a stopat un al mijloc de transport de model ”*****care ar fi efectuat o manevră interzisă, căruia i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în acest sens.

La fața locului, Șpac Alexandru i-a comunicat că are permis de conducere și a început să-l caute prin mașină. Actele luate de la șoferul Șpac Alexandru au fost puse pe bancheta mașinei de serviciu, unde se afla domnul Panuș Dmitri, iar el a mers să documenteze acea persoană, i-a fost transmis lui Șpac Alexandru după ce găsește permisul să se apropie de colegul său – Panuș Dmitri.

La fel, lui Panuș Dmitri i-a transmis despre faptul că Șpac Alexandru caută permisul de conducere, dar nu-l găsește, despre faptul că nu ar deține permis de conducere nu i-a comunicat.

În continuare, susține declarațiile de faza de urmărire penală, posibil ceva să fi uitat că sunt deja 6 ani de la această întâmplare.

La fața locului, atunci șoferului automobilului de model ”*****,, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pe motivul ignorării marcajului rutier sau pentru centura de siguranță necuplată.

Nu-și amintește că în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție ca Șpac Alexandru să se fi urcat în autospecială de serviciu, iar Panuș Dmitri nu a coborât din automobil, iar când acesta a plecat i-a spus să plaseze numărul de înmatriculare corect.

În acel moment era obligatoriu ca șoferii să dețină asupra sa permisul de conducere, în caz că nu deținea amenda era în mărime de la 5 la 10 unități convenționale.

La fel, susține martorul că, atunci se verificau șoferii prin intermediul telefonului dacă deține permis de conducere și alte informații prin aplicația ”E-Data,,.

În autospecială, ei dețineau și apratul alcoscoolcopic de model ”Drager*****care se afla în portbagaj, iar careva miros de alcool de la Șpac Alexandru în momentul stopării nu a simțit, fiind liniștit, cu un comportament adecvat.

Nu este interzis faptul ca șoferul să nu se urce în autospecială în momentul documentării, dar depine și de timpul de afară, însă nu-și amintește cum era timpul afară în acea zi.

În momentul când a transmis actele lui Șpac Alexandru, domnului Panuș Dmitri i-a comunicat că șoferul caută permisul de conducere, dar nu-și amintește dacă i-a zis ceva despre numărul de înregistrare și nici despre cum este amplasat. La întocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție îi i-a în jur de 10-15 minute, dar să verifice

persoana prin intermediul aplicației ”E-Data****” în jur de 2-3 minute, dar sunt cazuri când accesează și de 2 ori.

Pe domnul Panuș Dmitri nu l-a întrebat ce s-a întâmplat, deoarece avea o șeidnță la Judecătoria Hîncești și era plecat deja, dar când ultimul ar fi ieșit nu l-a întrebat, la fel nu a văzut ce s-a întâmplat în autospecială deoarece este tonată în spate.

A comunicat martorul că, în acea perioadă se aplica pedeapsă sub formă de avertisment pentru numerele murdare și încă alte contravenții, dar nu-și amintește anume pe contravenții ar fi întocmit procese-verbale cu privire la contravenție în acea zi.

Nu a observat atunci ca Șpac Alexandru să fi transmis careva sume bănești și nici în ce dispoziție era Panuș Dmitri, nu s-a schimbat.

Reiterează martorul că, nu-și amintește dacă Șpac Alexandru ar fi amplasat numărul de înmatriculare corect și că în acea perioadă se aplica avertismentul pentru numerele de înmatriculare murdare.

La întrebările instanței a comunicat că, cunoaște prevederile legal și atribuțiile sale, dar când a fost stopat Șpac Alexandru, așteptând ca ultimul să găsească permisul de conducere, a observat acel șofer cu automobilul de model ”*****” care ar fi ignorat marcajul rutier și din acest motiv l-a stopat, astfel a transmis actele lui Panuș Dmitri.

Domnul Șpac Alexandru atunci avea un comportament adecvat, calm și i-a zis să prezinte permisul de conducere și să se apropie de coleg, prin acest acțiuni consideră că nu a încălcat nimic.

Susține declarațiile oferite la faza de urmărire penală, careva circumstanțe ar fi uitat, deoarece sunt deja 6 ani de la aceste evenimente. Până la urmă nu cunoaște dacă Șpac Alexandru ar fi prezentat lui Panuș Dimitri permisul de conducere care a comunicat că nu-l găsea. La fel, Șpac Alexandru când a fost stopat nu prezenta careva bănuieli de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Menționează că la acel moment, în cazul amplasării necorespunzătoare a numărului de înregistrare sau lipsa permisului de conducere era posibil de aplicat avertisment conducătorului.

Atunci, Panuș Dmitri nu a folosit aparatul Drager pentru verificarea nivelului alcoscoopic în privința lui Șpac Alexandru și nu i-a spus despre ce a comunicat cu Șpac Alexandru, iar în prezența lui careva mijloace bănești către Panuș Dmitri nu au fost transmise.

La întrebările acușării a specificat despre faptul că, câteodată se practică ca unul dintre ei să i-a actele, iar celălalt să constate contravenția și să întocmească procesul-verbal.

Astfel, a fost și în acest caz, a luat actele și au fost înmânate domnului Panuș Dmitri să verifice permisul de conducere.

În acea perioadă era posibil și verbal, și în scris de aplicat pedeapsă sub formă de avertisment, nu era necesar de întocmit proces-verbal cu privire la contravenție.

Nu cunoaște câte avertismente poate primi o persoană pe zi și nici câte sunt întocmite.

- declarațiile martorului *Șpac Alexandru*, care fiind audiat în ședința de judecată a comunicat instanței că, în anul 2016, la sfârșit de an, aproximativ în luna noiembrie a fost stopat de către un echipaj de poliție în mun.Hîncești, lângă semafor și magazinul "Rogob", fiind la volanul automobilului de model „*****cu numerele de înmatriculare *****.

Consideră că motivul a fost amplasarea necoresunzătoare a numărului de înregistrare. Atunci a ieșit din automobil, s-a apropiat de el un colaborator al poliției mai corpulent și mai în vârstă, a fost întrebat despre faptul consumării băuturilor alcoolice, dar nu-și amintește ce a răspuns, dar a fost trimis să fie testat alcooscopic.

Indică martorul că, polițistului i-au fost înmânate actele (permisul de conducere și certificatul de înmatriculare) și tot atunci s-a urcat în autospeciala poliției pentru a fi testat, în automobil polițistul i-a spus că dacă face testul nu mai are scăpare, atunci a înțeles că trebuie să ofere ceva bani. Ar fi scos în acel moment o sumă de bani din buzunar și a pus în mașină.

În interiorul automobilului poliției se afla daor el și colaboratul aflat la volan, nu cel care l-a stopat, acel polițist a rămas afară.

Menționează martorul că, ar fi consumat băuturi alcoolice cu o zi înainte și în cantități mici și nu știa care urma să fie rezultatul testului. După ce a dat banii, i-au fost înmânate actele și el a plecat.

La fața locului, acolo, nimeni nu i-a spus direct că trebuie să dăie bani, au discutat câteva minute și i-a zis să se mai gândească bine ce face, că dacă va fi *****alcootestului nu mai este cale de întoarcere. În acel moment, a scos o sumă de bani din buzunar și din partea colaboratorului de poliție nu a fost nici o reacție, atunci a mai scos o sumă de bani și doar atunci i-au fost înmânate actele și i-au zis la "la revedere".

Menționează că în total a pus între scaune suma de 2 000 lei, prima dată a scos o mie și după ce angajatul a făcut o mimică, a înțeles că e puțin și a mai scos o mie, suma dată a fost pusă între spațiul din mijloc, între pasager și șofer. La fel, nu este sigur dacă Panuș Dmitrii a văzut când el a pus banii acolo, nu se uita la el în acel moment.

La întrebările acuzării a comunicat că, în spate era o geantă metalică, care presupune că era aparatul "Drager", iar după ce i-au fost înmânate actele, polițistul care era afară i-a zis să i-a șurubure și să plaseze numerele de înmatriculare concret.

În acea zi s-ar fi pornit din Chișinău spre o localitate aflată după mun.Hîncești pentru a vedea o parcelă de pământ.

Oferind declarațiile astăzi, au fost careva contradicții, dar din simplu motiv că evenimentele au avut loc de mult și a mai uitat, dar cu siguranță numărul de înmatriculare în momentul stopării nu era fixat corect, dispunea la momentul stopării de permis de conducere valabil, pe care l-a prezentat colaboratorilor de poliție.

La fel indică că, nu-și amintește când ar fi fotografiat bancnotele care au fost date polițiștilor, nici cu ce dispozitiv au fost fotografiați și nici motivul. Nu-și amintește fața colaboratorului de poliție căruia i-a dat banii, nu poate comunica că era Panuș Dmitrii.

După cele întâmaplate, s-a prezentat la organul de urmărire penală a doua zi, scopul fiind denunțarea acestui caz de dare de mită.

Nu poate comunica de ce nu s-a adresat în aceeași pentru a depune denunțul, iar când a dat banii nu i-a numărat față de polițiști, știa suma de bani, a dat bancnotele cu nominal mai mare.

La fel, susține că, figurează și pe alte cauze penale de dare de mită reprezentanților instituțiilor de stat, dar despre acest caz care se examinează nu poate nimeni altcineva confirma, deoarece se aflau doar ei în autospeciala poliției.

Nu a fost niciodată angajat în cadrul structurilor ce aparțin Ministerul Afacerilor Interne, studiile a făcut la ASEM, iar în anul 2020 a fost angajat în cadrul Poliției de Frontieră.

Declarațiile oferite la faza de urmărire penală au fost descrise amănunțit, dar la data de astăzi, din motiv că a trecut foarte mult timp a uitat multe detalii, acele declarații oferite în cadrul urmăririi penale sunt veridice.

De asemenea, acuzatorul de stat și-a fundamentat acuzarea prin următoarele mijloace de probă și documente procesuale, admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:

- Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016 – potrivit căruia în tabelul al doilea se conține informația referitor la automobilul cu nr.de înmatriculare 9748 care la data de 24.10.2016 a cărui rază de acțiune și locul plasării postului o constituie raionul Cimișlia traseul R-3, M-3, în schimbul I curpins între orele 07:30-19:30 cu automobilul 9748 erau implicat ofițerii de patrulare Panuș Dmitrii și Zglavoc Iurii cu numerele de contact *****și respectiv 079135924. Mijlocul dat de probă conține în sine informații cu privire la faptul că în serviciu cu automobilul de model ”*****cu nr.de înmatriculare 9748 la data de 24 octombrie 2016 era implicat Panuș Dmitri și Zglavoc Iurii, fapt confirmat prin declarațiile lui Șpac Alexandru și Zglavoc Iurii /f.d.20/
- Extras GPS pentru automobilul de serviciu de milde ”*****nr.de înmatriculare 9748 pentru data de 24 octombrie 2016 – potrivit căruia pe fila a doua în rîndul 14 și 15 din tabel se stabilește că la data de 24.10.2016 ora:10:19:31, automobilul de serviciu ”*****cu nr.de înmatriculare 9748 se afla pe str.Chișinău, or.Hîncești. Mijlocul dat de probă confirmă declarațiile date de către martorii Șpac Alexandru și Zglavoc Iurie referitor la ora, data și locul aflării colaboratorilor poliției de patrulare. /f.d.21-24/
- Procesele-verbale cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****– potrivit cărora, Panuș Dmitri la 24 octombrie 2016 a constatat abaterile contravenționale săvârșite de către conducătorii auto, aplicând în acest sens și sancțiuni. Prin mijlocul dat de probă se demonstrează faptul că Panuș dmitri la data de 24 octombrie 2016 se afla în serviciu și combate versiunea acestuia precum că era în concediu parțial plătit de îngrijire a copilului. De asemenea confirmă

declarațiile lui Zglavoc Iurie în ce ține de faptul că a transmis actele lui Panuș Dmitri pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar el a stopat un automobil de model ***** cu numere străine, a cărui conducător ulterior Panuș Dmitri i-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. /f.d.35-35/

- Procesul-verbal de ridicare din 25 noiembrie 2016, prin care de la comandantul de pluton al Batalionului nr.3 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavîi Alexandr au fost ridicate scrisoarea de însoțire nr.5870 din 25 noiembrie 2016; Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model „*****nr.de înmatriculare 9748 pentru data de 24 octombrie 2016 /f.d.17/
- Procesul-verbal de examinare din 21 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 25 noiembrie 2016 de la comandatul de pluton al Batalionului nr.3 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavîi Alexandr și anume scrisoarea de însoțire nr.5870 din 25 noiembrie 2016; tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model „*****nr. de înmatriculare 9748 pentru data de 24 octombrie 2016. Mijlocul de probă confirmă declarațiile lui Zglavoc Iurie că la data de 24 octombrie 2016 în serviciu cu automobilul de model „*****cu nr.de înmatriculare 9748 se afla și Panuș Dmitri, fapt confirmat și prin declarațiile lui Șpac Alexandru, precum și confirmă declarațiile date de către martorii Șpac Alexandru și Zglavoc Iurie referitor la ora, data și locul aflării colaboratorilor poliției de patrulare. /f.d.18/
- Procesul-verbal de ridicare din 26 decembrie 2016, prin care de la Inspectorul inferior a secției Supraveghere Contravențională a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, sergent inferior, Chizleac Ana, au fost ridicate copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****. /f.d.27/
- Procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 26 decembrie 2016 de la comandantul de pluton al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavîi Alexandr și anume: copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal

cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****. Prin mijlocul de probă s-a stabilit cu certitudine că Panuș Dmitri se afla în serviciu, precum și că la 24 octombrie 2016 a întocmit procese-verbale cu privire la contravenții, inclusiv pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional de către alți conducători auto. /f.d.28-29/

- Procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 26 octombrie 2016, orin care a fost recunoscut persoana de la nr.1 și nr.2, și anume pe Agrici Nicolae și Panuș Dmitri ca fiind colaboratorul de poliție care a pretins acceptat și primit mijloacele bănești în sumă de 2100 lei. Prin mijlocul de probă, se demonstrează că Panuș Dmitri era colaboratorul poliției de patrulare care a pretins, acceptat și primit mijloacele bănești de la Șpac Alexandru, fapt confirmat și prin declarațiile ultimului. /f.d.94-97/

Aprecierea instanței de judecată:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și

obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căreia sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din conținutul prevederilor art. 390 din Codul de procedură penală, denotă că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În acord cu prevederile art. 394 alin. (3), pct. 1)-2) din Codul de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, fără a se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzațiile au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în

considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlătore dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul in dubio pro reo, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22 mai 2017)

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

*În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, audiind declarațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale administrate la faza de urmărire penală și cercetate în ședință publică, instanța de judecată reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța constată că fapta pentru care inculpatul Panuș Dmitri ***** a fost trimis în judecată în lipsa tuturor semnelor obligatorii ale componenței de infracțiune.*

Ab initio, instanța punctează asupra faptului că, pentru a ajunge la concluzia despre vinovăția sau nevinovăția inculpatului Panuș Dmitri ***** în comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor acestuia, instanța a făcut o analiză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătorești, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative și doctrinei relevante speței examinate.

Astfel, instanța de judecată ca reține faptul că, acțiunile lui Panuș Dmitri ***** au fost încadrate în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal.

Articolul 324 alin. (4) din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii, stabilește răspunderea penală pentru *coruperea pasivă și anume pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții ce nu depășesc 100 unități convenționale.*

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*****CtEDO a statuat că "(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt

de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Acestea fiind spuse, instanța de judecată relevă că, potrivit art. 52 din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Apriori, instanța de judecată ținând cont de modalitatea de incriminare a faptelor ilicite prin prisma art. 324 Cod penal, menționează în corespundere cu aprecierea legală și doctrinară că această normă materială stabilește răspundere penală pentru infracțiuni de sine stătătoare.

Astfel că, alin. (4) al art. 324 Cod penal stabilește răspunderea penală pentru acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale. Aceasta presupune că pentru acțiunile de pretindere, acceptare sau primire a bunurilor care au o valoare materială până la limita de 100 u.c. (echivalentul a 5000 lei), răspunderea penală va surveni în baza art. 324 alin. (4) Cod penal.

Întru stabilirea întrunirii elementelor componente de infracțiune incriminate inculpatului Panuș Dmitri, instanța de judecată evidențiază că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația ilicită în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate constituie remunerația ilicită, care poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile având un caracter gratuit. Este incident caracterul gratuit și în ipoteza în care remunerația vizează o anumită reducere, dacă aceasta nu i se cuvine făptuitorului. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică (în continuare corupt), adică nu-i este legal datorată.

În continuare, se reține că prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice. Serviciile reprezintă activitățile altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de ex.: serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, foto, video, etc.).

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, prevăzută de art.324 alin.(4) din Cod penal, incriminată inculpatului, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii, sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

La caz, inculpatului Panuș Dmitri ***** li se incriminează fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea normativă *pretinderea și primirea* a remunerației ilicite ce nu i se cuvine.

Instanța conchide că, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Primirea constă în luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Instanța conchide că primirea remunerației ilicite va marca momentul de epuizare a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal.

Destinatarul pentru a exclude faptul primirii-trebuie să-și manifeste cât mai neîntârziat voința de a nu le accepta, dacă nu o face, trebuie să denunțe fapta autorităților. Infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal este una formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

În aceeași consecutivitate, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii analizate este unul special, adoptînd la caz următoarea formă - scopul neîndeplinirii în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către o persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar funcției în cauză. Este de reținut că pentru calificarea faptei prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal nu este obligatorie realizarea scopului menționat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoană fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Noțiunea de ”*persoană publică*”*****este definită la art.123 alin.(2) din Cod penal, potrivit căreia Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Astfel, analizând circumstanțele cauzei și probatoriul cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată constată lipsa semnelor componente de infracțiune în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal.

Prin urmare, făcând o analiză a circumstanțelor cauzei și a probatoriului prezentat prin prizma normelor de drept ce reglementează speța, instanța de judecată va reține faptul că în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri ***** lipsește latura obiectivă ca element material al infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, care nu se realizează nici printr-o acțiune de alternativă stipulate în legea penală și doctrina de specialitate.

Astfel, de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă că, inculpatul Panuș Dmitri ***** a pretins și acceptat prin comportamentul său careva sume bănești sau bunuri materiale de la Șpac Alexandru, iar probele anexate și cercetate în ședința de judecată de către acuzare nu constată sau dovedesc faptul că anume inculpatul a pretins careva mijloace bănești, or potrivit acestor probe instanța de judecată nu a putut constata și identifica că Șpac Alexandru ar fi pus în automobilul de serviciu al inculpatului careva mijloace bănești obținute din acțiuni ilicite de corupere.

Or, fiind audiat în ședința de judecată, Șpac Alexandru a relatat că a pus o sumă de bani, dar nu a văzut dacă Panuș Dmitri s-a uitat și a observat acestea acțiuni ale sale.

De asemenea, este de menționat și faptul că, potrivit probatoriului prezentat de către partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești, în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, instanța de judecată nu putut constata o altă acțiune alternativă al elementului material a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, cum ar fi *primirea de bani sau bunuri*.

Respectiv, este de menționat în acest conext faptul că, în ședința de judecată *nici un martor al acuzării nu a declarat faptul* că, de către inculpatul Panuș Dmitri a fost pretinse sau primite careva bunuri sau sume bănești, iar denunțul lui Șpac Alexandru despre pretins corupere pasivă a inculpatului, ca probă a acuzării în sensul dat, nu confirmă faptul că inculpatul au pretins sau primit careva sume bănești.

În acest sens, de către acuzare nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale prin careva procedee procesuale cum ar fi expertize, audieri sau careva înregistrări video din apropierea locului unde a fost comisă pretinsa infracțiune ce ar confirma faptul că, anume inculpatul Panuș Dmitri, este cel vizat și că acesta a primit suma de bani indicată, aflându-se în automobilul de serviciu careva sume bănești, or în declarațiile făcute în instanța de judecată inculpatul a negat faptul că el este cel vizat din probele acuzării și că a primit careva sume bănești, obținuți din acțiuni ilicite de corupere.

De asemenea, instanța de judecată a constatat în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, lipsa *laturii subiective* a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, deoarece inculpatul nu au acționat cu intenție directă, nu și-a manifestat voința de a pretinde sau primi careva mijloace bănești și acest fapt nu a fost probat de către partea acuzării.

În acest mod, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Panuș Dmitri ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură

penală, ultimul să fie achitat pentru comiterea infracțiunii incriminate reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, conform celor descrise *infra*.

Referitor la învinuirea lui Panuș Dmitri *** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) din Cod penal.**

Instanța statuează că potrivit rechizitoriului, **Panuș Dmitri ******* deținând în baza ordinului nr.***** din 17 mai 2013, al șefului Inspectoratului de Poliție, funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al Plutonului Hîncești-Cimișlia-Leova al Batalionului nr.3 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a INP al IGP, în grad special – plutonier de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statutului de drept,

ignorând prevederile art.22 alin.(1) lit.lit.a), b), d), f), g) din *Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008*, conform căroră funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern;

contrar prevederilor art.art.19 lit.d), e) 20 lit.b), d), 26 alin.(1) lit.a) ale *Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului*, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, să defășoare activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn;

contrar pct.15 lit.lit. i) și j) din *Codul de etică și deontologie al polițistului* aprobat prin *Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006*, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție;

a pretins, acceptat și primit de la Șpac Alexandru mijloace bănești ce nu i se cuvin în următoarele împrejurări:

La 24 octombrie 2016, Panuș Dmitri ***** fiind membru al echipajului de patrulare MAI 9748, aproximativ la ora:10:10 min., fiind repartizat conform graficului de serviciu

pe ruta Hîncești-Cimișlia-Leova, aflându-se în serviciu, la intrarea în orașul Hîncești, pe str.Chișinăului, în apropiere de gara auto Hîncești, stopând mijlocul de transport de model „*****cu numărul de înmatriculare *****”, condus de Șpac Alexandru *****a.n.*****, acționând cu intenție directă, a acceptat și primit de la ultimul mijloc bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 1100 lei, pentru a îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere.

În continuare, în scopul de a mai primi mijloace bănești ce nu i se cuvin, Panuș Dmitri *****, acționând cu intenție directă, prin gesturi, i-a dat de înțeles lui Șpac Alexandru că suma de 1000 lei este insuficientă și este necesar de a suplini suma propusă, a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model *****cu numărul de înmatriculare ***** Șpac Alexandru, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere.

În total, Panuș Dmitri ***** a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model *****cu numărul de înmatriculare C HC 66, Șpac Alexandru, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2100 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale prevăzute de legislației.

Analizînd cumulul de probe administrate pe această parte, inclusiv declarațiile martorilor precum și mijloacelor de probă sub formă de înscrisuri, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că fapta încriminată inculpatului Panuș Dmitri ***** nu întrunește elemente componente infracțiunii prevăzută la art.324 alin.(4) Cod Penal, iar în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ultimul urmează a fi achitat pentru comiterea infracțiunii incriminate reieșind din considerentele enumerate *infra*.

Înainte de a ajunge la soluția achitării, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale

numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În acest context, instanța relevă că inculpatul Panuș Dmitri, consecvent, pe parcursul procesului penal și în special în ședința de judecată nu a susținut inexistența circumstanțelor de fapt, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.

Instanța reține că din declarațiile inculpatului, ultimul nu a primit de la Șpac Alexandru mijloace bănești în funcția sa, doar și –a efectuat atribuțiile de serviciu în în cadrul Plutonului Hîncești-Cimișlia-Leova al Batalionului nr.3 al subdiviziunii mobile a brigăzii de patrulare a INP al IGP, în conformitate cu legislația și fișa de post. Bani nu ar fi primit niciodată de la cetățeanul Șpac Alexandru. Mai mult ca atât, după ce colegul de serviciu Zglavoc Iurie la 24 octombrie 2016, aproximativ la orele 10:10, când i-a înmănat actele lui Șpac Alexandru, care conducea mijlocul de transport „*****cu numerele de înmatriculare *****”, verificând că toate actele sunt în regulă, l-a lăsat să plece. Conducătorul menționat nu a dat dovadă de care suspiciuni că ar fi consumat băuturi alcoolice și nici nu avea un comportament agresiv.

Colegul său – Zglavoc Iurie i-a transmis că acesta (Șpac Alexandru) fiind stopat nu găsea permisul de conducere, dar mai târziu când s-a apropiat a prezentat actul ce dovedește dreptul de a conduce mijloace de transport.

Sub auspiciul celor invocate de inculpat, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

Instanța remarcă că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe denunțul de către Șpac Alexandru și procesele-verbale ridicate, probe care instanța constată că nu au relevanță față de învinuirea adusă inculpatului Panuș Dmitri.

Or, agenții de patrulare din cadrul INP al IGP zilnic menținând ordinea publică pe întrege teritoriul Republicii Moldova întocmesc astfel de procese-verbale cu privire la contravenție.

Iar, denunțul cet.Șpac Alexandru care a comunicat despre pretinsa faptă imputată inculpatului, nu a fost demonstrată cu alte probe veridice și întemeiate.

Instanța conchide că, în urma cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorie, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezide acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale.

Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

În acest mod, instanța nu a fost de acord cu poziția acuzării, potrivit căreia este demonstrată intenția inculpatului de a primi o remunerație în scopul realizării activităților de serviciu, or acuzarea urmărește doar un segment din probele examinate, care atestă faptul primirii mijloacelor bănești, acesta fiind doar un substrat factologic dintr-o ambianță care a derulat în acea perioadă, iar atribuțiile de serviciu ale inculpatului fiind realizate indiferent de acțiunile denunțătorului, ce trezește dubii rezonabile instanței privind o posibilă înscenare a infracțiunii.

În acest mod, inadvertențele depistale crează dubii serioase instanței, și pun la îndoială existența infracțiunii incriminate. Astfel, aceste dubii, nu pot fi interpretate decât în interesele inculpatului, or din acestea nu reiese nici o circumstanță care ar veni să confirme circumstanțele de fapt incriminate.

În aceiași consecutivitate, instanța acordă atenție declarațiilor martorului Șpac Alexandru care a comunicat în ședința de judecată că, *".... nu este sigur dacă inculpatul aflat în ședința de judecată (Panuș Dmitri) este acel polițist cu care se afla în mașina poliției atunci când a fost stopat și nu cunoaște dacă ar fi văzut momentul când a plasat suma de bani între scaun și partea din mjloc a automobilului...."*

La fel, martorul Zglavoc Iurie a comunicat instanței că *"... nu cunoaște ce a discutat Șpac Alexandru cu Panuș Dmitri, cu acesta nu a discutat despre cele întâmplate și nici nu a văzut deoarece automobilul este tonat în sapte."*

În concordanță cu cele expuse, cu referire la latura subiectivă, instanța nominalizează că dificultatea determinării originii intenției infracționale are la bază motive obiective, or intenția, ca formă a vinovăției, exprimă atitudinea psihică a persoanei față de realitatea obiectivă, deci ține de latura lăuntrică a persoanei, motiv pentru care și problema identificării exacte a faptului dacă intenția de a săvârși infracțiunea i-a aparținut în exclusivitate persoanei care a comis fapta penală sau i-a fost implantată acesteia de către o terță persoană (provocator).

Fiind de natură subiectivă, intenția persoanei trebuie desprinsă prin confruntarea tuturor împrejurărilor obiective în interiorul cărora a fost săvârșită infracțiunea.

Astfel, deloc neglijabile sunt și datele obiective care au precedat săvârșirea infracțiunii, iar la caz, tocmai aceste din urmă circumstanțe au importanță cardinală în

procesul de stabilire a sursei apariției intenției infracționale și dacă persistă dubii în ceea ce privește izvorul intenției formate (nu se cunoaște cu certitudine dacă persoana care a săvârșit infracțiunea a acționat în baza unei intenții formate independent sau dependent de comportamentul unei alte persoane (provocator)), activitatea infracțională trebuie catalogată ca fiind realizată exclusiv sub imperiul unei provocări. Aprecierea în cauză își găsește justificarea în principiul *in dubio pro reo*.

Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul are o experiență vastă în domeniul polițienesc, nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții.

Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

Instanța constată cu exactitate că întrededăr Panuș Dmitri a discutat cu martorul Șpac Alexandru, acesta fiind stopat de către Zglavoc Iurie, care nu-și găsea permisul de conducere, ultimul a procesat actele respective, a verificat permisul de conducere, circumstanțe susținute și de inculpat în ședință de judecată, dar care nu imprimă probatoriului informații privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Or, persona, fiind avertizat de către instanța de judecată despre răspundere penală potrivit art.312-313 Cod de procedură penală, Șpac Alexandru a comunicat că a prezentat permisul de conducere lui Panuș Dmitri.

La caz, instanța mai consideră alogic însăși faptul pretinderii unei remunerații ilicite anume în scopul de a nu-l supuni testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, când această procedură era inevitabilă indiferent de circumstanțe.

Așadar, faptul unei presupuse pretinderi a mijloacelor bănești în scopul asigurării unor facilități, instanța îl consideră doar ca un pretext formulat cu sprijinul organului de urmărire penală, pentru a asigura coagularea unui probatoriu în vederea incriminării coruperii pasive inculpatului, care în speță nu s-a adevărit.

În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în ședință de judecată, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia.

În continuare, instanța reiterează că pe întreg parcursul procesului penal, care la moment este la rejudecare deja a 4-a oară, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile.

Instanța susține în acest caz, că declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a

datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

Subsecvent, declarațiile inculpatului coroborează cu cele ale martorilor, nefiind consemnate divergențe semnificative, nu expun circumstanțe contradictorii în esența lor și diferențiază doar sub aspectul modului de percepție a informației de fiecare persoană în dependență de personalitatea sa și modul de recepționare a informației.

În același context, acuzarea, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, este obligată să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședință de judecată.

Astfel, instanța stabilește că acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin pretindere, acceptare sau primire a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpatul Panuș Dmitri *****, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță.

În baza raționamentelor expuse supra, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța a constatat că în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Cașcan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În acest context, instanța reține că prezumpția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror”.

Prin urmare se impune achitarea inculpatului Panuș Dmitri *****, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate conform art. 324 alin. (4) din Codul penal, fiind sesizate incertitudini și imprecizii, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Cu privire la corpurile delictive

În continuare, în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpurile delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Baniile marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpurile delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpurile delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Astfel, corpurile delictive, și anume: *tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model "*****nr.de înmatriculare 9748*

pentru data de 24 octombrie 2016; procesele verbale cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 542 091, MAI03 ***** – de păstrat la materialele cauzei penale.

Cu privire la confiscarea specială a contravalorii.

Potrivit art.203 din Cod de procedură penală punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor și a depozitelor bancare sînt încetate orice operațiuni în privința acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 alin. (2) și art.1061 din Codul penal.

Conform art.204 alin.(1), (2) Cod de procedură penală Pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuțului, învinuțului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei. Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuțului sau ale inculpatului, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă.

În conformitate cu prevederile art.205 alin.(1) din Codul de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanță numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tănuite, deteriorate sau cheltuite, iar alin.(3) prevede că în ordonanța organului de urmărire penală sau, după caz, în încheierea instanței de judecată cu privire la punerea bunurilor sub sechestru vor fi indicate bunurile supuse sechestrului, în măsura în care ele sînt stabilite în procedura cauzei penale, precum și valoarea bunurilor necesare și suficiente pentru asigurarea acțiunii civile.

Astfel, potrivit materialelor dosarului penal, la demersul procurorului, se solicit confiscarea specială de la inculpatul Panuș Dmitri ***** a contravalorii sumei de 2 100 lei presupusă că ar fi fost acceptată și primită de către Panuș Dmitri *****:

Prin urmare, potrivit prevederilor art.385 alin.(1), Cod de procedură penală La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; dacă urmează să fie aplicată confiscarea extinsă;

În conformitate cu prevederile art.210 din Cod de procedură penală Bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuțului, învinuțului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucțiune sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

În sensul dat, confiscarea ca măsură de siguranță este prevăzută de lege, iar legea,

în acest sens este clară, precisă și previzibilă, după cum stabilește în practica sa cu privire la atingerile aduse drepturilor fundamentale Curtea Europeană pentru Drepturile Omului.

Instanța apreciază că, condițiile pe care un bun trebuie să le îndeplinească pentru a fi confiscabil constau în existența unei stări de pericol generate de implicarea acestuia în cauzalitatea unor fapte prevăzute de legea penală și în constatarea faptului că lucrul a servit la săvârșirea infracțiunii.

Astfel, confiscarea ca măsură de siguranță este prevăzută de lege (art. 46 Constituția Republicii Moldova, art.431 Cod Contravențional, art.106 Cod Penal), iar legea, în acest sens este exhaustivă și previzibilă, fapt statuat de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în practica sa privind afectarea principiilor fundamentale.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa a statuat că simpla fapta de încălcare a legislației vamaie nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare, ori, avînd în vedere scopul pedepsei contravenționale, aceasta vine să disciplineze factorul social, să excludă comiterea de noi contravenții similare din partea contravenientului dar și a altor persoane, aceasta însă, ca urmare a analizei în speță este una neechitabilă în raport cu alte circumstanțe, or legislația aplicabile, la moment vine nu să corijeze, dar să afecteze grav principiile fundamentale ale contravenientului, ignorînd în acest sens, efectele propuse prin scopul aplicării pedepsei contravenționale. Prin urmare, instanța de judecată, are menirea a statua faptul dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create, gradului prejudiciabil adus societății prin consumarea contravenției.

În aceiași ordine de idei se reține și dispoziția art.106 alin.(1)Cod penal în care este prevăzut că „confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, *se confiscă contravaloarea acestora*”.

Alin.(2) al normei date prevede că „sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;

În acest sens, Constituția Republicii Moldova în deplină concordanță cu prevederile art. 1 al Protocolului Adițional nr. 1 CEDO admite posibilitatea confiscării bunurilor, care deși legal dobândite, însă sunt folosite pentru activitate ilegală, unica condiție fiind ca confiscarea să se facă în condițiile legii.

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor, conform interesului general, sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

În acest sens, fiind relevantă și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federația Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a făptuitorului pentru contravenția comisă, la care se concluzionează că acesta urmează să

nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul *****confiscării (cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994)”.

Astfel, în cauza Silivkiene vs Lituania, în ceea ce privește raportul de proporționalitate dintre scopul confiscării și drepturile fundamentale ale reclamantei, Curtea Europeană a reținut ideea, conform căreia, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mai mulți factori, inclusiv, de comportamentul proprietarului. În acest sens, instanța de recurs la încasarea din contul făptuitorului contravaloarea mijlocului de transport or, confiscarea contravalorii acestuia, ca măsură de siguranță și de pedeapsă, este evident proporțională, fiindcă impută inculpatului consecințe extreme individuale, ne fiind, astfel, încălcate prevederile art. 1 Protocolul nr. 1 adițional la CtEDO.

Apreciază instanța că măsura este proporțională cu gradul de pericol social al faptei. Astfel, proporția măsurii confiscării, valoarea bunului confiscat este pusă în raport de interesul public care este apărat prin incriminarea faptelor din domeniul vamal. În condițiile în care sunt de notorietate persistența comiterii acestor contravenții, se consideră că sancțiunea complementară a confiscării contravalorii automobilului este una departe de a afecta proporționalitatea cu valoarea socială pusă în pericol de fapta săvârșită de făptuitori.

Instanța apreciază că măsura confiscării nu prezintă o pedeapsă, dar este o măsură de siguranță sau o consecință civilă a unei fapte ilicite săvârșite, or câtă vreme vor exista sancțiuni mai aspre, va persista și ispita ocolirii lor, o altă interpretare referitoare la confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea faptei ilicite ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale.

Astfel, în vederea normei prevăzute de art.162 alin.(1) pct.4 Cod penal, în care este specificat că, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; prin urmare demersul acuzatorului de stat cu privire la confiscarea specială de la inculpat a contravalorii bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii, urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Careva cheltuieli de judecată sau acțiune civilă nu au fost înaintate.

În prezenta cauză penală, măsuri preventive nu au fost aplicate.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile 338 – art. 341, art. 382, art. 384, art. 385, art. 390 alin. (1), pct. 3), și art. 392 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Corpurile delictive : *tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al*

Se achită P

Brigăzii patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model "*****nr.de înmatriculare 9748 pentru data de 24 octombrie 2016; procesele verbale cu privire la contravenție nr.Seria MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 *****, MAI03 542 091, MAI03 ***** – **de păstrat la materialele cauzei penale.**

Se respinge demersul acuzatorului de stat privind confiscarea în conformitate cu prevederile art.106 din Codul Penal de la Panuș Dmitri contravaloarea sumei de 2 100 /două mii o sută/ lei.

Sentița cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 15 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecătorul / semnat/

Ion Dadu

Copia corespunde originalului
Judecătorul

Ion Dadu